

Võrrandite lahendamine

Vaatame võrrandite

$$f(x) = 0 \quad (1)$$

lahendamist, $f(x)$ on ühemuutuja funktsioon.

Definitsioon: Võrrandit $f(x) = 0$ nimetatakse algebraliseks võrrandiks, kui $f(x)$ on algebraline avaldis (st arvud, tähed on omavahel seotud liitmise, lahutamise, korrutamise, jagamise, täisarvulise astendamise ja juurimise abil).

Definitsioon: Võrrandit $f(x) = 0$ nimetatakse transtsendentseks võrrandiks, kui $f(x)$ sisaldab transtsendentseid funktsioone (st eksponent- või logaritmifunktsioone, trigonomeetrilisi funktsioone ja nende pöördfunktsioone).

Definitsioon: Kaht võrrandit nimetatakse samaväärseteks, kui esimese võrrandi iga lahend osutub teise võrrandi lahendiks ja vastupidi: teise võrrandi iga lahend on esimese võrrandi lahendiks.

Definitsioon: Arvu x^* nimetatakse võrrandi $f(x) = 0$ lahendiks (funktsiooni $f(x)$ nullkohaks), kui

$$f(x^*) \equiv 0.$$

Definitsioon: Arvu x^* nimetatakse võrrandi $f(x) = 0$ k -kordseks lahendiks, kui

$$f(x^*) = f'(x^*) = \dots = f^{(k-1)}(x^*) = 0, \\ f^{(k)}(x^*) \neq 0.$$

Enamus võrrandi $f(x) = 0$ ligikaudsetest lahendamismeetoditest on nn iteratsioonimeetodid. Põhimõtteliselt võib iteratsioonimeetodi jagada kaheks osaks:

- 1) leitakse alglahend x_0 , milleks on mingi otsitavale lahendile küllalt lähedal paiknev arv (mitmesammulise meetodi puhul läheb vaja mitut alglahendit).
- 2) täpsustatakse alglahendit nõutava täpsuseni.

Kui lähendi x_n arvutamiseks kasutatakse ainult eelmist lähendit x_{n-1} , on tegu ühesammulise meetodiga. Kui aga x_n arvutamiseks kasutatakse mitut eelnevat lähendit x_{n-1}, \dots, x_{n-k} , kus $k > 1$, siis on tegu mitmesammulise meetodiga.

Alglähendi leidmine Alglähendi(te) leidmiseks puuduvad täpsed eeskirjad.

Harilik iteratsioonimeetod

Hariliku iteratsioonimeetodi rakendamiseks tuleb võrrand $f(x) = 0$ teisendada kujule

$$x = g(x), \quad (2)$$

kus $g(x)$ on mingi ühe muutuja funktsioon.

Hariliku iteratsioonimeetodi korral arvutatakse lähendid järgmise eeskirja alusel

$$x_n = g(x_{n-1}), \quad (3)$$

st $x_1 = g(x_0)$, $x_2 = g(x_1)$ jne.

Uurime meetodi viga. Olgu x^* võrrandi (2) täpne lahend, st $x^* = g(x^*)$. Lähendi x_n tõeline viga avaldub vahena $x_n - x^*$. Vea käitumise analüüsimiseks peaksime hindama suurust $|x_n - x^*|$. Kui $\lim_{n \rightarrow \infty} |x_n - x^*| = 0$, siis koondub lähend x_n täpseks lahendiks x^* , st $x_n \rightarrow x^*$. Osutub, et piisav tingimuseks sellise koondumise jaoks on

$$|g'(x)| \leq q < 1. \quad (4)$$

Kehtib järgmine teoreem.

Teoreem: Leidugu võrrandi (2) lahendit x^* sisaldav vahemik (a, b) , milles on täidetud võrratus (4). Olgu funktsioon $g(x)$ selline, et $\forall x \in (a, b)$ korral $g(x) \in (a, b)$. Olgu $x_0 \in (a, b)$. Siis koondub hariliku iteratsioonimeetodeiga arvutatud lähendite jada x_n täpseks lahendiks x^* . Lisaks kehtib veahinnang

$$|x_n - x^*| \leq \frac{q^n}{1 - q} |x_1 - x_0|. \quad (5)$$

Aitkeni võtte koondumise kiirendamiseks

Kolme järjestikust lähendit x_{n-2}, x_{n-1}, x_n kasutades saab leida

$$\bar{x}_n = \frac{x_{n-2}x_n - x_{n-1}^2}{x_{n-2} + x_n - 2x_{n-1}},$$

kus \bar{x}_n on viimase lähendi parandus. Leitud suuruse abil saab leida $x_{n+1} = g(\bar{x}_n)$.

Newtoni meetod

Vaatame võrrandit kujul (2). Hariliku iteratsioonimeetodi eeskirja $x_n = g(x_{n-1})$ saab teisendada kujule

$$x_n = x_{n-1} - \frac{f(x_{n-1})}{f'(x_{n-1})}.$$

Viimast arvutuseeskirja nimetatakse Newtoni meetodiks. Kehtib hinnang

$$|x_n - x^*| \leq \gamma |x_{n-1} - x^*|^2,$$

kus γ on konstant.

Newtoni meetodit saab modifitseerida (modifitseeritud Newtoni meetod)

$$x_n = x_{n-1} - \frac{f(x_{n-1})}{f'(x_0)}.$$

Lõikajate ehk kõõlude meetod

$$x_n = x_{n-1} - \frac{x_{n-1} - x_{n-2}}{f(x_{n-1}) - f(x_{n-2})} f(x_{n-1}).$$

Kehtib hinnang

$$|x_n - x^*| \leq \beta |x_{n-1} - x^*|^{1,618},$$

kus $\beta > 0$.